

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Milady Haplové v právní věci žalobkyně **A. A.**, zast. zákonným zástupcem **V. A.**, zast. JUDr. Ottou Mrňavým, advokátem se sídlem Praha 3, Tachovské nám. 649/3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Az 198/2003 - 21, ze dne 14. 7. 2004,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu JUDr. Ottovi Mrňavému **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2150 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v záhlaví citovaný rozsudek Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-3635/VL-11-P21-2003, ze dne 9. 10. 2003. Rozhodnutím správního orgánu nebyl stěžovatelce k její žádosti udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně žalovaný rozhodl, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování podle ust. § 91 zákona o azylu.

Městský soud v Praze nezjistil v řízení před správním orgánem žádnou vadu, která by způsobila nezákonnost rozhodnutí žalovaného. Celý obsah správního spisu svědčí naopak o tom, že se správní orgán zabýval předmětnou žádostí o azyl zodpovědně. Domáhala-li se stěžovatelka udělení azylu podle ust. § 14 zákona o azylu s tím, že za důvod zvláštního zřetele hodný označila

touhu být společně s rodiči, konstatoval Městský soud v Praze, že přímo na tyto důvody (sloučení rodiny) míří ustanovení § 13 zákona o azylu. Jelikož však nebyl azyl udělen žádnému z rodičů stěžovatelky, nepřipadala jeho aplikace v daném případě v úvahu. K samotnému ust. § 14 zákona o azylu pak soud uvedl, že rozhodnutí o udělení tzv. humanitárního azylu podléhá soudnímu přezkumu pouze z hlediska dodržení příslušných procesních předpisů. Žádné jejich porušení však neshledal. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze žalobu podle ust. 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) jako nedůvodnou zamítl.

Podanou kasační stížností, doplněnou ustanoveným advokátem dne 4. 4. 2005, napadla stěžovatelka rozsudek Městského soudu v Praze z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem. Soud podle jejího názoru nesprávně posoudil skutečnost, že nesplňuje podmínky pro udělení azylu z důvodů uvedených v ust. § 13 zákona o azylu. Má za to, že důvody zvláštního zřetele jsou v jejím případě dány. Žádá proto Nejvyšší správní soud, aby napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně žádá, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 27. 5. 2005 popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí, tak i rozsudek soudu byly vydány v souladu s právními předpisy. Odkazuje přitom na správní spis, zejm. na vlastní podání a výpovědi, které stěžovatelka učinila během správního řízení, a na vydané rozhodnutí. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil tyto pro posouzení věci rozhodné skutečnosti: Žádost o udělení azylu na území České republiky podala stěžovatelka dne 30. 7. 2003. Pohovor k důvodům žádosti byl se stěžovatelkou proveden dne 26. 9. 2003 v pobytovém středisku B. p. B.-J. na žádost stěžovatelky v jazyce ruském za přítomnosti tlumočnice. Zde stěžovatelka uvedla, že do ČR přijela za rodiči, protože chce být s nimi. Cestu jí zařizovali rodiče. Na Ukrajině se o ni starala babička. Do ČR přicestovaly spolu s babičkou a sestrou vlakem a autobusem, kudy jeli si nepamatuje. Co by se stalo, kdyby se vrátila na Ukrajinu, neví, chce být s maminkou a tatínkem.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti, avšak dospěl k závěru, že tato není důvodná.

Podle ust. § 13 zákona o azylu se rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14, v případě hodném zvláštního zřetele udělí azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení azylu nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12. Jak Nejvyšší správní soud zjistil z databáze uprchlíků Ministerstva vnitra, rozhodl správní orgán o neudělení azylu matce stěžovatelky, paní N. A. dne 15. 6. 2001. Rozklad proti tomuto rozhodnutí zamítl ministr vnitra dne 10. 1. 2003, a následně podanou žalobu proti rozhodnutí o rozkladu zamítl Městský soud v Praze rozhodnutím č. j. 5 Az 95/2003 - 35, ze dne 12. 9. 2003. Kasační stížnost proti rozsudku soudu zamítl zdejší soud rozsudkem č. j. 2 Azs 86/2003 - 55, ze dne 1. 4. 2004. Otci stěžovatelky, panu V. A. žalovaný rovněž neudělil azyl (rozhodnutí OAM-377/VL-07-2000, ze dne 15. 6. 2001), rozklad proti rozhodnutí žalovaného zamítl ministr vnitra dne 10. 1. 2003 a žalobu proti rozhodnutí o rozkladu zamítl Městský soud v Praze rozsudkem č. j. 6 Az 98/2003 - 19, ze dne 26. 3. 2004. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku vedenou před zdejším soudem pod č. j. 3 Azs 315/2004 nakonec zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 3. 8. 2005. Z uvedeného je zřejmé, že ani jednomu z rodičů stěžovatelky nebyl k jeho žádosti azyl udělen, že využili všech přípustných opravných prostředků ke změně tohoto rozhodnutí, jakož i že o jejich žádostech bylo již pravomocně (negativně) rozhodnuto Městským soudem v Praze, a následně Nejvyšším správním soudem. Není tudíž splněna základní podmínka pro to, aby mohl být stěžovatelce azyl udělen podle ust. § 13 odst. 1 zákona o azylu, spočívající v tom, že by rodinnému příslušníku žadatelky byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 zákona o azylu. Za této situace je pak existence důvodů zvláštního zřetele hodných nerozhodná, neboť není splněna podmínka primární. Nejvyšší správní soud se proto ztotožňuje se závěrem Městského soudu v Praze, jakož i žalovaného, že podmínky udělení azylu podle ust. § 13 zákona o azylu nejsou ve stěžovatelčině případě dány.

Ze shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze netrpí vadou podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

S přihlédnutím k ust. § 78b odst. 1 zákona o azylu, podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný správní orgán měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatelky Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za dva úkony právní služby dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) a d), § 9 odst. 3 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 2000 Kč a režijní paušál dle ust. § 13 odst. 3 cit. vyhlášky ve výši 150 Kč. Celkem tedy 2150 Kč. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. června 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu